

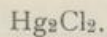
hvis Kar ganske overvejende ere Skruekar. Den noget mørkere, indtil lyst brunlige, Løvkage maa findes i ringe Mængde; den har talrige Karstrengede med Net- og Skruekar. Løvkagens smaa-cellede Parenkym har stærkere fortykkede og tydeligere poredede Cellevægge end Løgskællenes.

Calomel.

Syn.: Chloretum hydrargyrosi sublimatum Ph. D.
1868. — Hydrargyrum chloratum.

Merkuroklorid. Kvægsølvforklorid. „Kalomel“.

Et hvidligt, fint Pulver, fremstillet ved Slæmning af sublimeret Merkuroklorid; det viser sig krystallinsk under Mikroskopet og er uopløseligt i Vand og i Vinaand. Ved Ophedning fordamper det fuldstændigt.

Ved Opvarmning med Natriumhydroxydopløsning farves Merkuroklorid sort, men maa ikke give Lugt af Ammoniak.

Rystes i Grm. Merkuroklorid med 10 Ccm. koldt Vand, og filtreres Blandingen, maa Filtratet hverken farves eller blive uklart ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning.

Opbevares udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 50 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Calx chlorata.

Syn.: Calcaria chlorata.

Klorkalk.

Et hvidligt eller hvidt Pulver, der lugter som Klor, og som kun delvis opløses i Vand. Det skal mindst indeholde saa meget Hypoklorit, som svarer til 25 % virksomt Klor, hvilket prøves paa følgende Maade:

En nøjagtigt afvejede Mængde Klorkalk, omtrent 0,5 Grm., udrøres med 20—25 Ccm. Vand, og der tilsættes 1 Grm. Kaliumjodid og 25 Draaber Saltsyre. Der skal da til 0,5 Grm. af den afvejede Stofmængde forbruges mindst 35,2 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumtiosulfatopløsning til Af-farvning af Opløsningen.

Opbevares paa et tørt og køligt Sted, udelukket fra Lyset.

Camphora.**Kamfer.**

$C_{10}H_{16}O$.

Cinnamomum Camphora Nees et Ebermaier. — Lauraceae.

Farveløse, fedtglinsende og krystallinske, forskelligt formede Masser af sejt Konsistens.

Lugter ejendommeligt og stærkt, smager lidt bittert, først brændende, derefter kølende.

Opløses kun i ringe Grad i Vand, let i Vinaand, i Æter, i Kloroform, i Iseddike, i fede og i æteriske Olier. Smelter ved omtrent 175° og fordamper ved Opvarmning uden at efterlade Rest.

Vædet med Vinaand lader Kamfer sig let pulverisere. Udrevet med Kloralhydrat danner den en tykflydende Vædske.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Cantharis.

Spansk Flue.

Lytta vesicatoria Fabricius. — Coleoptera.

Hele og saa vidt muligt ubeskadigede Insekter, der ere metalglinsende grønne til gulgrønne med blaaligt Skær. De ere fra 15 til henimod 30 Mm. lange, 6—8 Mm. brede. Dækvingerne have 2 fine Længderibber.

Lugter stærkt og smager brændende skarpt.

Spanske Fluere maa ikke lugte af Ammoniak og ikke give Fedtpletter paa Papir. Askemængden maa ikke overstige 8 0/0. De tørres forsigtigt ved højst 40°.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Capsulae.

Kapsler.

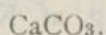
Kapsler ere smaa Beholdere, der opløses eller sonderdeles i Vand og ere bestemte til at indeholde Lægemidler.

1. Capsulae gelatinosae, Gelatinekapsler, tilberedes af en Opløsning af Gelatine i Vand og Glycerin.
2. Capsulae amylaceae, Stivelse- eller Oblatkapsler, tilberedes af fineste Hvedemel og Hvedestivelse.

Carbonas calcicus praecipitatus.

Syn.: Calcium carbonicum praecipitatum.

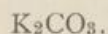
Fældet Kalciumkarbonat. Fældet kulsur Kalk.

Et hvidt, krystallinsk Pulver, som er uopløseligt i Vand. Det opløses under Opbrusning klart og farveløst i Eddikesyre, og Opløsningen giver ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning et hvidt Bundfald, som er opløseligt i Saltsyre.

En Opløsning af fældet Kalciumkarbonat (1 + 50) i en Blanding af Vand og Eddikesyre maa ikke strax blive uklar ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller farves blaa af nogle Draaber Kaliumferrocyanidopløsning og maa ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning og Salpetersyre højst blive opaliserende. Den maa heller ikke efter Overmætning med Ammoniakvand ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning forandre Farve eller give Bundfald. Fældes samme Opløsning (1 + 50) fuldstændigt med Ammoniakvand og Ammoniumkarbonatopløsning, maa Filtratet ikke strax give Bundfald med Natriumfosfatopløsning.

Rystes 1 Grm. af Saltet med 50 Ccm. forud udkogt Vand, maa Filtratet ikke reagere alkalisk, og 10 Ccm. deraf maa ikke ved Indtørring efterlade en vejelig Rest.

Carbonas kalicus.*Syn.*: Kalium carbonicum.**Kaliumkarbonat. Kulsurt Kali.**

Et hvidt, tørt Pulver, som flyder hen i Luften; det er klart opløseligt med alkalisk Reaktion i sin lige Vægt Vand, uopløseligt i Vinaand og skal indeholde mindst 95 % Kaliumkarbonat. Den vandige Opløsning af Kaliumkarbonat giver ved Tilsætning af Vinsyreopløsning i Overskud Kulsyreudvikling og et hvidt, krystallinsk Bundfald.

En vandig Opløsning af Kaliumkarbonat (1 + 20) maa ikke forandre Farve ved Tilledning af Svovlbrinte, og 10 Ccm. af samme Opløsning maa, efter Overmætning med Saltsyre, ikke blive uklar ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller farves blaa af nogle Draaber Kaliumferrocyanidopløsning. Heller ikke maa 10 Ccm. af Opløsningen efter Overmætning med Salpetersyre og Tilsætning af Sølvnitratopløsning give mere end en svag Opalising.

0,5 Grm. Kaliumkarbonat, opløst i Vand, maa, efter Tilsætning af et lille Korn Ferrosulfat og en Draabe Ferrikloridopløsning og Overmætning med Saltsyre, ikke vise en blaa Farve.

En nøjagtigt afvejet Mængde Kaliumkarbonat, omtrent 1 Grm., skal, efter Tilsætning af 50 Ccm. Vand og 1 Draabe Metylorangeopløsning, til Neutralisation bruge for 1 Grm. mindst 13,7 Ccm. normal Saltsyre.

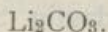
Opbevares i et vel tillukket Kar.

Carbonas kalicus depuratus.*Syn.*: Kalium carbonicum depuratum.**Renset Kaliumkarbonat. Renset kulsurt Kali.**

En hvid, tør, kornet Masse, som flyder hen i Luften, og som opløses næsten klart med alkalisk Reaktion i sin lige Vægt Vand; det skal indeholde mindst 90 % Kaliumkarbonat. Den vandige Opløsning af rensed Kaliumkarbonat giver med Vinsyreopløsning i Overskud Kulsyreudvikling og et hvidt, krystallinsk Bundfald.

En nøjagtigt afvejet Mængde rensed Kaliumkarbonat, omtrent 1 Grm., skal, efter Tilsætning af 50 Ccm. Vand og 1 Draabe Metylorangeopløsning, til Neutralisation bruge for 1 Grm. mindst 13 Ccm. normal Saltsyre.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Carbonas lithicus.*Syn.*: Lithium carbonicum.**Litiumkarbonat. Kulsurt Lition.**

Et hvidt Pulver, opløseligt med alkalisk Reaktion i henved 100 Dele Vand, uopløseligt i Vinaand. Det opløses i Syrer under Kulsyreudvikling, og Opløsningen farver en Flamme karminrød.

Naar Litiumkarbonat er opløst i Vand (1 + 50) under Tilsætning af Saltsyre, maa 10 Ccm. af Opløsningen ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved

Tilsætning af Baryumkloridopløsning og heller ikke, efter Overmætning med Ammoniakvand, forandre Udseende ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning eller af Ammoniumsulfidopløsning.

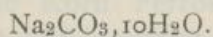
Naar Saltet er opløst i Vand (1 + 50) under Tilsætning af Salpetersyre i Overskud, maa 10 Ccm. af Opløsningen højst blive svagt opaliserende ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning.

En nøjagtigt afvejede Mængde ved 100° tørret Litiumkarbonat, omtrent 0,5 Grm., skal, efter Tilsætning af 50 Ccm. Vand og nogle Draaber Fenoltaleinopløsning, for 0,5 Grm. af den afvejede Stofmængde under Opvarmning neutralisere mindst 13,4 Ccm. normal Saltsyre.

Carbonas natricus.

Syn.: Natrium carbonicum.

Natriumkarbonat. Kulsurt Natron.

Farveløse, gennemsigtige Krystaller, som let forvitte i Luften og ved almindelig Temperatur opløses klart med alkalisk Reaktion og ludagtig Smag i 1,7 Dele Vand, meget let i varmt Vand, men ere uopløselige i Vinaand.

Ved Ophedning til 33° smelte Krystallerne. De opløses i Syrer under Kulsyreudvikling, og Opløsningen farver en Flamme gul.

Ved Ophedning maa Natriumkarbonat ikke give Lugt af Ammoniak. 10 Ccm. af den vandige Opløsning (1 + 50) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte og maa efter Overmætning med Saltsyre hverken forandre Ud-

seende ved Tilledning af Svovlbrinte eller give Uklarhed eller Bundfald ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning. Efter Overmætning med Salpetersyre og Tilsætning af Sølvnitratopløsning maa 10 Ccm. af Opløsningen efter 10 Minutters Forløb kun vise ganske svag Opalising.

En nøjagtigt afvejet Mængde Natriumkarbonat, omtrent 1 Grm., skal, efter Tilsætning af 50 Ccm. Vand og 1 Draabe Metylorangeopløsning, til Neutralisation bruge for 1 Grm. mindst 7 Ccm. normal Saltsyre.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Carbonas natricus siccatus.

Syn.: Natrium carbonicum siccum.

Tørret Natriumkarbonat. Tørret kulsurt Natron.

Natriumkarbonat spredes i tynde Lag og hensættes ved en Temperatur af højst 25°, indtil det er faldet hen til Pulver og tørres derpaa yderligere ved 40°—50°, iudtil det omtrent har mistet sin halve Vægt. Det slaas derpaa gennem Sigte Nr. 30.

En nøjagtigt afvejet Mængde tørret Natriumkarbonat, omtrent 1 Grm., skal, efter Tilsætning af 50 Ccm. Vand og 1 Draabe Metylorangeopløsning, til Neutralisation bruge for 1 Grm. mindst 14 Ccm. normal Saltsyre.

Dette Præparat udleveres, naar der foreskrives pulveriseret Natriumkarbonat.

Opbevares i et vel tillukket Glas.

Carbonas natricus venalis.

Syn.: Natrium carbonicum crudum.

Soda.

Farveløse Krystaller, som ved Ophedning smelte. Opløselige i 2 Dele Vand med alkalisk Reaktion. De opløses i Syrer under Kulsyreudvikling, og Opløsningen farver en Flamme gul.

Carrageen.**Carrageen.**

Chondrus crispus Lyngbye og *Gigartina mamillosa* Agardh. — Gigartinaceae.

De blegede og rensede, indtil 20 Ctm. lange Alger, der danne et gulligt og hornagtigt Løv, hvis Flige især hos *Chondrus crispus* ere af meget ulige Bredde. *Gigartina mamillosa* kan have smaa vorteformede Udvæxter paa Løvet. Ved kort Tids Henliggen i Vand blive Algerne bløde og slimede. Koges 1 Del Carrageen i 5 Minutter med 20—30 Dele Vand, skal man efter Kolering og Afkøling faa en neutral, flovt smagende Gelé, der ikke maa farves blaa af Jod.

Carrageen har et ydre, smaacellet Lag af isodiametriske til radiært strakte Celler, medens den indre, større Del dannes af axialt strakte Celler. Den tykke Midtlamel bulner ud med Vand under Dannelse af en Slim.

Cera alba.**Hvidt Vox.**

Apis mellifica L. — Hymenoptera.

En haard og sprød, hvid eller gullighvid, i tynde Lag noget gennemskinnelig Masse, der har en svag, oftest lidt harsk Lugt.

Til Neutralisation af de i 3 Grm. hvidt Vox indeholdte frie Syrer maa der medgaa indtil 2,8 Ccm. $\frac{1}{2}$ normal vinaandig Kaliumhydroxydopløsning; i øvrigt skal hvidt Vox holde de for gult Vox angivne Prøver.

Cera flava.**Gult Vox.**

Apis mellifica L. — Hymenoptera.

En gul til rødgul Masse med kornet og mat Brud. Ved almindelig Temperatur er Vox fast og noget sprødt, men bliver ved Haandens Varme blødt; det har udpræget Honninglugt. Vægtfylde: 0,958—0,970; den bestemmes ved Hjælp af en Blanding af Vinaand og Vand, i hvilken Voxet skal holde sig svævende. Til Bestemmelsen anvendes smaa Voxkugler, som man fremstiller ved at hælde smeltet Vox ud paa en Glasplade. Af den endnu bløde Voxmasse udskæres Terninger, og naar disse — hæftede ved en Naal — varmes i Kanten af en Spiritusflamme, der holdes ind over en lille Skaal med Vinaand, ville de afrundede Voxstykker falde ned i Vinaanden. Efter kort Tids Forløb henlægges de nogle Timer paa Filtrerpapir paa et køligt Sted, inden de benyttes. Smeltepunkt: 62,5°—64°.

Vox er klart opløseligt i varm Kloroform. Koges i Grm. Vox med 30 Grm. Vinaand, skal Voxet for største Delen opløses. Efter Afkøling og Henstand i et Par Timer maa Filtratet ikke farve blaåt Lakmospapir tydeligt rødt, og maa ved Fortynding med Vand vel blive uklart, men ikke give en frugget Udskilning.

Naar 3 Grm. Vox smeltes i en Erlenmeyers Kolbe med 25 Ccm. Vinaand, skal der med Fenolftalein som Indikator bruges mellem 1,9 og 2,4 Ccm. $\frac{1}{2}$ normal vinaandig Kaliumhydroxydopløsning til Neutralisation; naar der til Vædsken yderligere sættes 20 Ccm. $\frac{1}{2}$ normal vinaandig Kaliumhydroxydopløsning, og den derefter behandles i Time i Vandbad med Anvendelse af Tilbageløbskøler, skal der til Neutralisation bruges mellem 11,5 og 13,5 Ccm. $\frac{1}{2}$ normal Saltsyre. Under Titreringerne maa Kolben gentagne Gange dyppes i varmt Vand.

Cetaceum.

Spermacet. Hvalrav.

Physeter macrocephalus L. — Cete.

Hvide, glinsende og sprøde Masser, der ere storbladet krystallinske, noget fedtede at føle paa og gennemskinnelige i tynde Lag.

Lugter svagt, ikke harsk. Vægtfylde: 0,930—0,950. Smeltepunkt: 45°—50°. Opløses klart i Kloroform og i Æter. Spermacet giver med 50—60 Dele varm Vinaand en Opløsning, af hvilken det for største Delen udkrystalliserer ved Afkøling; den frafiltrerede Vinaand maa, efter at være blandet med sit lige Rumfang Vand, ikke vise sur Reaktion.

Charta nitrata.**Salpeterpapir.**

Rcp.

Nitratis kalici partes	200
Aqvae destillatae calidae partes	800
Fiat solutio.	1000.

Den foreskrevne Mængde Salpeter opløses i det varme destillerede Vand, og i denne Opløsning dyppes hvidt Filtrerpapir, som derpaa ophænges til Tørring paa Traade. Hvert Ark skal være omtrent 2500 Kvadratctm. stort.

Charta sinapisata.**Sennespapir.**

Stift, limet Papir, paa hvis ene Side der er fastklæbet pulveriseret sort Sennep, hvoraf den fede Olie er fjernet.

Sennepspulveret skal hæfte fast til Papiret. Naar dette vædes med lunkent Vand, skal det efter kort Tids Forløb give en stærk Lugt af Sennepsolie.

Sennespapir skal være omtrent 100 Kvadratctm. stort.

† † †

Chloras kalicus.*Syn.:* Kalium chloricum.**Kaliumklorat. Klorsurt Kali.**KClO₃.

Farveløse, glinsende Krystalblade eller -tavler, opløselige med neutral Reaktion i 17 Dele koldt og i 2 Dele kogende Vand samt i omtrent 130 Dele Vinaand. En vandig Opløsning af Kaliumklorat (1 + 20) giver ved Kogning med Saltsyre Klorudvikling og udskiller ved Kogning med Ferrosulfatopløsning et rigeligt brunliggult Bundfald. Ved Tilsætning af Vinsyreopløsning giver en mættet Opløsning af Saltet et hvidt, krystallinsk Bundfald.

10 Ccm. af den vandige Opløsning af Kaliumklorat (1 + 20) maa hverken forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning eller af Sølvnitratopløsning eller af Kaliumferrocyanidopløsning eller af Ammoniumsulfidopløsning eller af Baryumkloridopløsning.

Opvarmes 1 Grm. Kaliumklorat med 5 Ccm. Natriumhydroxydopløsning samt 0,5 Grm. Zinkpulver og 0,5 Grm. Jernpulver, maa der ikke fremkomme Lugt af Ammoniak.

Største enkelte Indgift: 40 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 2 Gram.

Chloretum amido-hydrargyricum.*Syn.*: Hydrargyrum praecipitatum album.**Hvidt Kvægsølvpræcipitat.**Hg NH₂ Cl.

Rcp.

Chloreti hydrargyrici corrosivi partes	2
Solutionis Ammoniacy partes	3
Aqvae destillatae partes	76.

Merkurikloridet opløses ved Varme i Fyrretyve Dele Vand 40 og filtreres. Den afkølede Opløsning hældes i Ammoniakvandet. Om fornødent, tilsættes yderligere saa meget Ammoniakvand, at dette til Slutning er til Stede i ringe Overskud. Blandingen hældes paa et Filter, og naar Vædsken er løben fra, udvadskes Bundfaldet 2 Gange, hver Gang med

Atten Dele Vand	18
---------------------------	----

Bundfaldet tørres ved svag Varme, udelukket fra Lyset, og rives derpaa til Pulver.

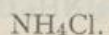
Skal være et hvidt Pulver, som er næsten uopløseligt i Vand, og som ved Ophedning fuldstændigt fordamper uden i Forvejen at smelte. Det opløses let i varm Salpetersyre, og Opløsningen giver ved rigelig Tilsætning af Sølvnitratopløsning et hvidt Bundfald. Ved Opvarmning med Natriumhydroxydopløsning bliver Pulveret gult og giver Lugt af Ammoniak.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Chloretum ammonicum.

Syn.: Ammonium chloratum.

Ammoniumklorid. Salmiak.

Et hvidt, krystallinsk Pulver eller farveløse Stykker af traadet krystallinsk Struktur.

Ammoniumklorid forandres ikke ved at ligge hen i Luften, men fordamper ved Opvarmning fuldstændigt uden at smelte. Opløses med neutral Reaktion i 3 Dele koldt Vand og i 1 Del kogende Vand. Er meget tungt opløseligt i Vinaand.

Med Natriumhydroxydopløsning giver Ammoniumklorid Lugt af Ammoniak, og en Opløsning i Vand giver ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning et i Salpetersyre uopløseligt, hvidt Bundfald.

10 Ccm. af en vandig Opløsning af Ammoniumklorid (1 + 20) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning eller af Baryumklorid- eller af Ammoniumoxalatopløsning eller af fortyndet Svovlsyre.

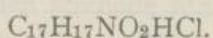
10 Ccm. af samme vandige Opløsning maa, efter at være syret med Saltsyre, ikke antage en rød Farve ved Tilsætning af et Par Draaber Ferrikloridopløsning.

Chloretum apomorphicum.

Syn.: Apomorphinum hydrochloricum.

Apomorfinklorhydrat. Saltsurt Apomorfin.

Et krystallinsk, hvidt eller graahvidt Pulver, som opløses med neutral Reaktion i omtrent 40 Dele Vand eller Vinaand, men er næsten uopløseligt i Æter og i Kloroform. Ved Ophedning smelter det og giver Dampe, som have en moskuslignende Lugt. Det lader sig fuldstændigt bortbrænde. Ved at udsættes for fugtig Luft og for Lys farves det grønt.

Det opløses i Overskud af Natriumhydroxydopløsning, og Opløsningen antager først Purpurfarve og bliver senere sort. Ved Tilsætning af Natriumkarbonatopløsning til en Opløsning af Apomorfinklorhydrat taas et Bundfald, som ved at udsættes for Luften farves grønt. Det grønne Bundfald opløses næsten fuldstændigt i Æter med purpurviolet, i Kloroform med blaaviolet Farve. I Salpetersyre opløses Saltet med blodrød Farve.

En vandig Opløsning af Apomorfinklorhydrat (1 + 100) giver med Sølvnitratopløsning et hvidt, i Salpetersyre uopløseligt Bundfald, som ved Tilsætning af Ammoniakvand til Fældningsvædsken strax reduceres.

Den vandige Opløsning af Apomorfinklorhydrat skal være farveløs eller kun svagt farvet. Giver Apomorfinklorhydrat med 100 Dele Vand en grøn Opløsning, maa Præparatet ikke udleveres. Rystes 0,1 Grm. af Saltet med 5 Grm. Æter, maa denne enten ikke farves eller kun antage en blegrod Farve.

Opløsninger af Apomorfinklorhydrat skulle tilberedes uden Anvendelse af Varme.

Opbevares i et vel tillukket Glas, udelukket fra Lyset.

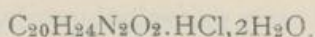
Største enkelte Indgift: 2 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 5 Centigram.

Chloretum chinicum.

Syn.: Chininum hydrochloricum.

Kininklorhydrat. Saltsurt Kinin.

Hvide, naaleformede Krystaller, der smage stærkt bittert og ved Forbrænding ikke efterlade nogen Rest. De opløses i omtrent 35 Dele koldt, i omtrent 2 Dele kogende Vand og i 3 Dele Vinaand. En fortyndet Opløsning af Kininklorhydrat antager, ved Tilsætning af saa mange Draaber Bromvand, at der fremkommer en gul Farvning, men intet Bundfald, og ved derpaa følgende Overmætning med Ammoniakvand, en grøn Farve. En vandig Opløsning af Kininklorhydrat (1 + 50) giver, efter Tilsætning af nogle Draaber Salpetersyre, med Sølvnitratopløsning et hvidt Bundfald, som efter Udvadskning er opløseligt i Ammoniakvand.

Baryumkloridopløsning maa i 10 Ccm. af en vandig Opløsning af Kininklorhydrat (1 + 50) højst fremkalde en svag Uklarhed. En lignende Mængde af samme vandige Opløsning skal efter Tilsætning af fortyndet Svovlsyre holde sig fuldstændigt klar.

1 Grm. Kininklorhydrat maa ved 100° ikke tabe mere end 0,091 Grm. i Vægt.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Tilstedeværelse af andre Kinaalkaloider paavises paa følgende Maade:

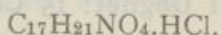
Man opløser 0,5 Grm. af Saltet i 10 Ccm. Vand af 60° i et Reagensglas. Efter Tilsætning af 0,2 Grm. Natriumsulfat omrøres den stivnede Masse godt med en Glasspatel, og Reagensglasset henstilles, under Omrøring, 10 Minutter i Vand af 60° til 65°. Efter Afkøling til 15° bringes Massen derpaa ved Hjælp af Glasspatelen paa et Filter af 7 Ctm. i Diameter. Af det ved svag Presning med Spatelen vundne Filtrat bringes 5 Ccm. i et Reagensglas af 1 til 1,5 Ctm. i Diameter. Til denne Opløsning sættes 1,5 Ccm. Æter og 5 Draaber Ammoniakvand, Glasset tilproppes godt, rystes, indtil det udskilte Kinin er opløst, og henstilles. Der maa da efter 2 Timers Forløb ikke have vist sig Krystaller paa Grænsen af de to Vædsker.

Chloretum cocaicum.

Syn.: Cocainum hydrochloricum.

Kokainklorhydrat. Saltsurt Kokain.

Farveløse Krystaller, som ved Ophedning fuldstændigt fordampe, og som let opløses med neutral Reaktion i Vand og i Vinaand, men som ere tungt opløselige i Kloroform og næsten uopløselige i Æter. Opløsningen af

Saltet smager bittert og fremkalder en forbigaaende Føleløshed paa Tungen. En vandig Opløsning af Kokainklorhydrat giver med Sølvnitratopløsning et hvidt, i Salpetersyre uopløseligt Bundfald, og efter at der er sat Saltsyre til en vandig Opløsning, giver den med Merkurikloridopløsning et hvidt og med Jodopløsning et brunt Bundfald. Med Natriumhydroxydopløsning giver den et hvidt Bundfald, som kun i ringe Grad er opløseligt i Overskud af Fældningsmidlet, men som let opløses i Vinaand og i Æter.

En Opløsning af 0,05 Grm. Kokainklorhydrat i 10 Draaber Vand skal med 10 Draaber omtrent $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning give et lyseviolet, krystallinsk Bundfald.

Opløses 0,05 Grm. Kokainklorhydrat i 1 Grm. Svovlsyre, og dyppes Glasset i til 2 Minutter i kogende Vand, saa skal Blandingen efter Fortynding med 5 Ccm. Vand og efter Afkøling udskille Krystaller af Benzoesyre.

Saa vel i 2 Grm. Svovlsyre som i 2 Grm. Salpetersyre skal 0,1 Grm. Kokainklorhydrat kunne opløses uden Farvning.

En Opløsning af 0,1 Grm. Kokainklorhydrat i 5 Ccm. Vand maa efter Tilsætning af 3 Draaber fortyndet Svovlsyre og 3 Draaber $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning i mindst $\frac{1}{2}$ Time beholde den violette Farve.

50 Ccm. af en vandig Opløsning af Kokainklorhydrat (1 + 500) skulle ved Tilsætning af 2 Draaber Ammoniakvand efter forsigtig Omrøring ikke strax give Uklarhed.

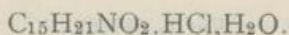
Største enkelte Indgift: 5 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 15 Centigram.

† † †

Chloretum eucaicum.

Beta-Eukainklorhydrat. Saltsurt Beta-Eukain.

Et hvidt, krystallinsk Pulver, der med neutral eller svagt alkalisk Reaktion opløses i omtrent 30 Dele Vand. Ved svag Opvarmning opløses betydeligt mere. Den vandige Opløsning taaler Koghede, uden at Alkaloidet forandres. Sættes nogle Draaber Kaliumkromatopløsning til 2 Ccm. af en mættet, vandig Opløsning af Beta-Eukainklorhydrat blandet med lige Rumfang Vand, holder Opløsningen sig klar, men giver ved paafølgende Tilsætning af 2 Draaber fortyndet Svovlsyre et gult Bundfald, der let opløser sig ved Tilsætning af Vand.

Opløses 0,05 Grm. af Saltet i 1 Grm. Svovlsyre, og dyppes Glasset 1—2 Minutter i kogende Vand, skal Blandingen, efter Fortynding med 5 Ccm. Vand og efter Afkøling, udskille Krystaller af Benzoesyre. Den vandige Opløsning giver med Sølvnitratopløsning et hvidt Bundfald, som ikke opløses i Salpetersyre.

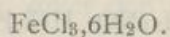
2 Ccm. af den mættede, vandige Opløsning af Beta-Eukainklorhydrat maa ikke give et violet Bundfald ved Tilsætning af nogle Draaber omtrent $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning.

Beta-Eukainklorhydrat skal ved Tilsætning af nogle Draaber koncentreret Svovlsyre give en farveløs Opløsning, som ikke maa farves af Salpetersyre.

0,1 Grm. af Saltet maa ved Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

Største enkelte Indgift: 10 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 30 Centigram.

Chloretum ferricum.*Syn.*: Ferrum sesquichloratum.**Ferriklorid. Jernklorid. „Jerntveklor“.**

Tørre, gule, straalet krystallinske Masser, som let flyde hen i Luften og let opløses i Vand, i Vinaand og i Hoffmannsdraaber. En fortyndet vandig Opløsning giver med Sølvnitratopløsning et hvidt, med Kaliumferrocyanidopløsning et blaat Bundfald.

En vandig Opløsning af Ferriklorid (1 + 1) skal forblive klar i 5 Minutter efter Tilsætning af en Blanding af 2 Rumfang Æter og 2 Rumfang Vinaand. En vandig Opløsning (1 + 50) maa ikke give Bundfald ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Kaliumferricyanidopløsning. Fældes 10 Ccm. af denne vandige Opløsning med Ammoniakvand, maa Filtratet ikke farves ved Tilsætning af en Draabe Ammoniumsulfidopløsning og maa efter Fordampning og Glødning ikke efterlade nogen vejelig Rest.

Naar 5 Ccm. af ovennævnte Filtrat efter Neutralisation med fortyndet Svovlsyre blandes med sit lige Rumfang Svovlsyre, maa Blandingen efter Afkøling, naar den forsigtigt overhældes med Ferrosulfatopløsning, ved Henstand ikke vise en brun Grænse mellem Vædskerne.

Ferriklorid maa ikke ved Opvarmning med Natriumhydroxydopløsning give Reaktion paa Ammoniak.

Opløses 1 Grm. af Saltet i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, og tilsættes 1,5 Grm. Stannoklorid, maa Blandingen, efter Opvarmning til Affarvning og efter 1 Times Henstand, ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Chloretum hydrargyricum corrosivum.

Syn.: Hydrargyrum bichloratum.

Merkuriklorid. Kvægsølvklorid. „Sublimat“.

HgCl_2 .

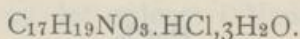
Vægtfyldige, hvide, gennemsigtige, straalet krystal-linske Stykker eller et hvidt Pulver. Smelter ved 265° og fordamper fuldstændigt ved Opvarmning. Merkuriklorid opløses i 16 Dele koldt og i 3 Dele kogende Vand, i 3 Dele Vinaand og i omtrent 14 Dele Æter. Den vandige Op-løsning giver med Sølvnitratopløsning et hvidt, i Salpeter-syre uopløseligt Bundfald og giver med Kaliumjodidopløs-ning et skarlagensrødt Bundfald, som opløses i Overskud af Fældningsmidlet.

Opløses 0,2 Grm. Merkuriklorid under Tilsætning af et Par Draaber Saltsyre i 20 Ccm. Vand, og udfældes Kvægsølvet fuldstændigt ved Tilledning af Svovlbrinte, skal der fremkomme et Filtrat, som ved Overmætning med Ammoniak og Tilsætning af en Draabe Ammoniumsulfid-opløsning ikke maa farves eller give Bundfald, og som er fuldstændigt flygtigt.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 1 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 3 Centigram.

Chloretum morphicum.*Syn.*: Morphinum hydrochloricum.**Morfinklorhydrat. Saltsurt Morfin.**

Hvide, silkeglinsende Krystaller eller hvide Terninger, bestaaende af smaa Krystaller.

En vandig Opløsning af Morfinklorhydrat smager meget bittert og giver ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning et hvidt, i Salpetersyre uopløseligt Bundfald. Opvarmes et lille Korn Morfinklorhydrat omtrent 5 Minutter i et Reagensglas med faa Draaber Svovlsyre ved 100°, antager Opløsningen, naar den efter Afkøling berøres med en Glasstang, der er vædet med Salpetersyre, en blodrød til violet Farve. Udrives et Par Krystaller i en Porcelænskaal med en Glasstang, som er vædet med Ferrikloridopløsning, fremkommer der ved Tilsætning af en Draabe Vand en dyb blaa Farve.

Morfinklorhydrat skal ved svag Opvarmning og derpaa følgende Afkøling kunne holde sig opløst i 20 Dele Vand og i 50 Dele Vinaand. Den vandige Opløsning reagerer neutralt. Ved 100° maa Morfinklorhydrat højst tabe 14,4 % i Vægt.

Morfinklorhydrat skal ved at udrives med Svovlsyre opløses uden Farve eller højst farves svagt rødligt. En vandig Opløsning af Morfinklorhydrat (1 + 30) giver med Natriumhydroxydopløsning et Bundfald, som let skal opløses i Overskud af Fældningsmidlet uden ved Opvarmning at give Lugt af Ammoniak. Sættes nogle Draaber Natriumkarbonatopløsning til 10 Ccm. af den vandige Opløsning (1 + 30), skal der snart efter fremkomme et hvidt, krystallinsk Bundfald, som ved Rystning med Luft

ikke maa forandre Farve, og som ved Rystning med Æter ikke maa farve denne rød og ved Rystning med Kloroform ikke maa farve denne violet.

Ved Forbrænding maa 0,2 Grm. Morfinklorhydrat ikke efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 3 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 10 Centigram.

Chloretum natricum.

Syn.: Natrium chloratum.

Natriumklorid. Klornatrium.

NaCl.

Hvide, terningformede Krystaller eller et hvidt, krystallinsk, tørt Pulver, som opløses med neutral Reaktion i omtrent 3 Dele Vand, men kun i ringe Grad i Vinaand. En vandig Opløsning giver med Sølvnitratopløsning et hvidt, i Salpetersyre uopløseligt Bundfald. Ophedes Saltet paa en Platintraad i en farveløs Flamme, farves denne gul.

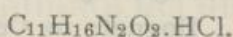
Den vandige Opløsning af Natriumklorid (1 + 10) maa hverken forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning eller af Baryumkloridopløsning eller, under Opvarmning, af Natriumkarbonatopløsning.

Chloretum pilocarpicum.

Syn.: Pilocarpinum hydrochloricum.

Pilokarpinklorhydrat. Saltsurt Pilokarpin.

Hvide Krystaller, som let tiltrække Fugtighed af Luften, og som ved Ophedning smelte og brænde bort uden Rest. De opløses med svagt sur Reaktion i omtrent 2 Dele Vand og i omtrent 7 Dele Vinaand, mindre let i Æter og i Kloroform. Pilokarpinklorhydrat smelter ved omkring 194° og opløses uden Farve ved Udrivning med Svovlsyre, og denne Opløsning antager ved Tilsætning af et lille Korn af Kaliumdikromat efter 5—10 Minutters rolig Henstand en smaragdgrøn Farve.

En vandig Opløsning af Pilokarpinklorhydrat (1 + 100) giver med Jodopløsning et brunt, med Bromvand et gult, med Merkurikloridopløsning et hvidt og med Sølvnitratopløsning ligeledes et hvidt Bundfald, men giver ikke Bundfald ved Tilsætning af Ammoniakvand eller af Kaliumdikromatopløsning. I en vandig Opløsning af Pilokarpinklorhydrat (1 + 10) udskiller Natriumhydroxydopløsning olieagtige Draaber, som opløses ved Omrystning.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 2 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 5 Centigram.

Chloretum zincicum.*Syn.:* Zincum chloratum.**Zinkklorid. Klorzink.** $ZnCl_2$.

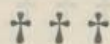
Et hvidt Pulver eller hvide Stænger, let henflydende i Luften. Smelter ved Opvarmning, dekomponeres ved stærkere Varme under Luftens Adgang og giver hvide Dampe, samt efterlader en (i Varme) gul Rest. I Vand og i Vinaand opløses Zinkklorid let, men sjældent fuldkomment klart, med sur Reaktion, og det giver med Sølvnitratopløsning et i Salpetersyre uopløseligt, hvidt Bundfald. Natriumhydroxydopløsning eller Ammoniakvand frembringer i den vandige Opløsning et hvidt Bundfald, som atter opløses i Overskud af Fældningsmidlerne.

Med 5 Ccm. Vinaand og 1 Draabe Saltsyre skal 0,5 Grm. Zinkklorid give en klar Opløsning.

En vandig Opløsning af Zinkklorid (1 + 10) maa, efter Tilsætning af Saltsyre, hverken forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning.

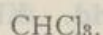
Opløses 1 Grm. Zinkklorid i Vand, og tilsættes Ammoniumsulfidopløsning i Overskud, skal der fremkomme et rent hvidt Bundfald, og Filtratet maa efter Inddampning og Glødning ikke efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Chloroformium.

Kloroform.

En klar, farveløs, flygtig Vædske, der lugter ejendommeligt og smager sødligt og brændende. I Vand opløses den kun i ringe Mængde (omtrent 1 + 150), men lader sig blande klart med Vinaand, med Æter, med fede og med æteriske Olier. Kogepunkt: 60°—62°. Vægtfylde: 1,485—1,489.

Rystes 10 Ccm. Kloroform med 5 Ccm. Vand, maa det fraskilte Vand ikke farve blaåt Lakmospapir rødt og maa ikke blive uklart ved Tilsætning af et Par Draaber Sølvnitratopløsning. Rystes 5 Ccm. Kloroform med 20 Ccm. Vand og en lille Krystal af Kaliumjodid, maa Kloroformen ikke farves.

Efter Fordampning af Kloroform paa Filtrerpapir maa der ikke blive nogen Lugt tilbage.

Ryster man i en med Glasprop forsynet Flaske, som i Forvejen er rensed med Svovlsyre, 20 Grm. Kloroform med 25 Grm. Svovlsyre, maa Svovlsyren, efter jævnlig Omrystning i en Time, ikke farves.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, udelukket fra Lyset.

Chrysarobinum.

Krysarobin.

Andira Araroba Aguiar. — Papilionaceae

Krysarobin er et gult, let Pulver, der opløses i Kloroform og i Benzol, vanskeligere i kogende Vinaand; i Vand er det uopløseligt. Med Natriumhydroxydopløsning giver det en rød Vædske, der ved Luftens Indvirkning antager en mørkere Farve.

Under Mikroskopet viser Krysarobin sig for største Delen amorft med et ringe Antal ganske smaa Krystaller.

Ved Ophedning smelter det, forinden det forbrænder; 0,1 Grm. Krysarobin maa ved Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

Citras ferricus cum Chinina.

Ferricitrat med Kinin.

Rep.

Solutionis Chloreti ferrici partes.....	24
Solutionis Ammoniaci partes.....	24
Acidi citrici partes.....	13
Aqvae destillatae partes.....	325
Chininae partes.....	3.

Det opløste Ferriklorid blandes med
 Hundrede Dele destilleret Vand 100
 og hældes under stadig Omrøring i Ammoniakvandet,
 som forud er fortyndet med

To Hundrede Dele koldt destilleret Vand... 200.

Det udfældede Ferrihydroxyd samles paa et Filter, udvaskes strax fuldstændigt med koldt Vand og kommer, medens det endnu er fugtigt, i smaa Portioner ad Gangen i en Porcelænskaal, der er anbragt paa Vandbad og indeholder en 30°—40° varm Opløsning af Citronsyren i Fem og Tyve Dele destilleret Vand..... 25.

I denne Vædske opløses Kininet under Digestion.

Opløsningen inddampes dernæst paa Vandbad til Sirups Tykkelse, udstryges i tyndt Lag paa omhyggeligt rensede Plader af Glas eller Porcelæn og tørres ved 15°—20° Varme paa et skyggefuldt, tørt Sted.

Skal være gulbrune, glinsende, gennemsigtige Lameller, der opløses klart i Vand.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

100 Dele indeholde 10—12 Dele Kinin, hvad der prøves saaledes:

1 Grm. Ferricitrat med Kinin, opløst i 5 Grm. Vand, rystes i nogle Minutter med 5 Grm. Natriumhydroxydopløsning og 15 Grm. Æter i en 50 Ccm.s Medicinflaske. Æteren hældes derpaa i en nøjagtigt vejet lille Kolbe, og den i Flasken tilbageblivende Blanding udrystes paa ny to Gange, hver Gang med 10 Grm. Æter. Ogsaa disse Æterudtræk bringes i Kolben. Derpaa bortdampes Æteren ved svag Varme, og Kolben med sit Indhold tørres ved 100° til konstant Vægt. Inddampningsresten skal da være amorf, ikke krystallinsk, og skal veje mindst 0,1 Grm.

Det saaledes dannede Kinin opløses i 5 Ccm. Vin-
 aand og 5 Draaber fortyndet Svovlsyre. Naar der til
 denne Opløsning sættes 4 Ccm. af S. M. Jørgensens

Reagens, skal der fremkomme et mørkt Bundfald, det saakaldte Herapathit, som ved Opvarmning i Vædsken og derpaa følgende Afkøling viser sig som kantaridegrønne Krystaller. Filtratet fra disse skal til Affarvning forbruge højst 0,3 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumthiosulfatopløsning.

Ferricitrat med Kinin skal ved Glødning i Luften efterlade 17,5 til 18,5 % Jernilte, hvilket svarer til omtrent 12 % Jern.

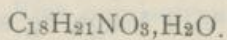
De i ovenstaaende Forskrift forlangte 3 Dele Kinin kunne fremstilles ved at opløse

Fire Dele Kininsulfat
i svovlsyreholdigt Vand, fælde med Natriumhydroxydopløsning i ringe Overskud og udvadske det fældede Kininhydrat med Vand.

Codeina.

Kodein.

Farveløse eller hvide, rombeoktaedriske Krystaller, som forvitre i Varme, i tør Tilstand smelte ved 150° og ved Forbrænding ikke efterlade nogen Rest. Ved Kogning med lidt Vand smelte Krystallerne til klare Draaber, der ved Afkøling atter stivne krystallinsk. Kodein opløses i omtrent 100 Dele Vand med alkalisk Reaktion og

bitter Smag. Det opløses let i Vinaand, i Æter og i Kloroform, men kun lidt i Natriumhydroxydopløsning.

Naar 0,01 Grm. Kodein udrøres med 10 Grm. Svovlsyre, skal Vædsken forblive farveløs eller næsten farveløs. I Svovlsyre, hvortil er sat en ringe Mængde, højst en Draabe, Ferrikloridopløsning, opløses det ved Opvarmning med blaa eller violet Farve.

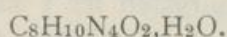
Opløses 0,01 Grm. Kodein i 5 Ccm. Vand, og tilsættes en klar Blanding af 1 Draabe Ferrikloridopløsning, 1 Draabe frisk tilberedt Kaliumferricyanidopløsning og 5 Ccm. Vand, maa Blandingen ikke strax antage en blaa Farve.

Største enkelte Indgift: 10 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 30 Centigram.

Coffeina.

Koffein.

Hvide, silkeglinsende Krystaller, som ved Tørring ved 100° tabe omtrent 8 % i Vægt, og som ved stærkere Opvarmning i et Reagensglas smelte og sublimere. Koffein opløses i omtrent 80 Dele koldt Vand, let i kogende Vand, i omtrent 50 Dele Vinaand og i 9 Dele Kloroform, vanskeligt i Æter. Den vandige Opløsning smager svagt bittert og reagerer neutralt.

Naar man sætter Garvesyreopløsning til den vandige Opløsning af Koffein (1 + 100), fremkommer et rigeligt

Bundfald, som ved Varme opløses i Overskud af Fældningsmidlet.

Inddampes omtrent 0,01 Grm. Koffein med nogle Draaber Bromvand til Tørhed, faas en rødgul Rest, som ved Tilsætning af en Draabe Ammoniakvand antager en violet Farve.

I kold Svovlsyre og i Salpetersyre skal Koffein opløses uden Farvning, ligesom det heller ikke maa forandre Farve ved at vædes med Ammoniakvand.

Ved Forbrænding maa 0,5 Grm. Koffein ikke efterlade en vejelig Rest.

Collempastrum adhaesivum.

Kautschuk-Hæfteplaster.

Rcp.

Pyrolei Colophonii partes	150
Balsami Copaivae partes	100
Resinae Colophonii partes	100
Adipis Lanae partes	50
Cerae flavae partes	30
Aetheris partes	1600
Resinae elasticae concisae partes	250
Rhizomatis Iridis subtile pulverati partes	220
Resinae Sandaracae pulveratae partes	50

Fiat emplastrum.

Harpixolien, den foreskrevne Mængde Kopaivabalsam og Kolofonium, det vandfri Lanolin og det gule Vox smeltes sammen, koleres, hældes i en Flaske, afkøles til omtrent 20° og opløses, fjernt fra al Ild, i

Æter, 1200 Dele

Til denne Opløsning sættes den skaarne Kautschuk, hvorpaa Flasken tillukkes godt, og Blandingen omrystes hyppigt, til al Kautschuk er opløst. Derpaa tilsættes den fint pulveriserede Violrod og den pulveriserede Sandarak, som man forud har blandet med

Æter, 400 Dele..... 400.

Den godt omrystede, ensartede Blanding stryges dernæst paa appreteret Shirting (eller Lærred) og henlægges udbredt i kort Tid, indtil Æteren er fordampet, hvorpaa det dækkes med Musselin.

Collodium.

Kollodium.

Rcp.

Gossypii Collodii partes..... 40

Spiritus concentrati partes..... 120

Aetheris partes..... 840

Fiat solutio. 1000.

Kollodiumbomulden gennemvædes med Vinaanden; derpaa tilsættes Æteren.

Hensættes i nogen Tid og afhældes klar.

Skal være næsten farveløs, kun svagt opaliserende, og reagere neutralt.

Efter Fordampning af den vinaandige Æter efterlader Kollodium i tynde Lag en klar, sammenhængende Hinde, der er uopløselig i Vand og i Vinaand, og hvis Vægt udgør mindst 3,5 % af den anvendte Mængde Kollodium.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

† † †

Collodium cantharidatum.

Spanskflue-Kollodium.

Rcp.

Cantharidis nuper crasse pulveratae partes .	1000
Aetheris partes	1500
Collodii elastici partes	850.

Den foreskrevne Mængde nylig groft pulveriseret og tørret Spanskflue udtrækkes i et passende Apparat med Æteren, saa at der indvindes en næsten klar Extrakt, som paa Vand- eller Dampbad inddampes til

Hundrede og Halvtredsindstve Dele	150
og derpaa opløses i de	
Otte Hundrede og Halvtredsindstve Dele	
elastisk Kollodium	850

1000.

Blandingen hensættes i 48 Timer og dekanteres.

Skal være gulgrøn, med lidt brunlig Fluorescens.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

Collodium elasticum.

Elastisk Kollodium.

Rcp.

Olei Ricini partes	10
Collodii partes	990
Miscantur.	1000.

Den foreskrevne Mængde Amerikansk Olie og Kollodium blandes.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

Cortex Cascarillae.

Kaskarille.

Croton Eluteria Bennett. — Euphorbiaceae.

Sammenrullede, haarde Barkstykker, der ere indtil 10 Ctm. lange og 0,5—2 Mm. tykke. Yderfladen er hvidgraa med tværstrakte Korkporer, længdefuret og ofte besat med kredsrunde, sorte Apotecier. Den skøre Kork falder let af, og Yderfladen er da graabrun til rødbrun med lave Tvær- og Længdefurer. Inderfladen er brunlig og svagt længdestribet. Brudfladen er glinsende og næsten glat. Tværsnit viser under Lupen en lysere Yderbark og en mørkere, fint radiært stribet Inderbark.

Lugter svagt aromatisk, smager aromatisk og bittert.

Korken har stærkt fortykkede Ydervægge og indeholder smaa Krystaller af Kalksalt. I Felloderm og Primærbark findes Krystalstjerner og Enkeltkrystaller, i den inderste Del smaa Grupper af Bastceller med stærkt fortykkede og lagdelte Vægge. Inderbarken har tæt paa hverandre følgende 1—2-rækkede Marvstraaler med talrige Krystalstjerner; i Sivævet mellem Marvstraalerne findes Bastceller og i større Antal end i Yderbarken Olieceller og flobafenførende Sekretceller. Parenkymet indeholder smaa kornet Stivelse, delvis som sammensatte Korn med 2—4 Delkorn.

Skal, saa vidt muligt, være fri for Veddele.

Cortex Chinae.

Kinabark.

Flere Cinchona-Arter, især dyrkede Planter. —

Rubiaceae.

Oftest sammenrullede Barkstykker, der ere 2—6 Mm. tykke og af forskellig Længde. Yderfladen er svagere eller stærkere længderynket til furet, forsynet med Tværspækker og af graabrun til rødbrun Farve; den er ofte besat med Laver. Inderfladen er gulbrun til rødbrun, fint længdestribet. Brudfladen viser en næsten glat Yderbark og en korttrævlet Inderbark; især i Inderbarken ses talrige hvide Prikker.

Kinabark er uden eller af svag ejendommelig Lugt; den smager bittert og sammensnerpende.

Korken bestaar af tyndvæggede, farvestofførende Celler. I Primærbarken findes hyppigt Sekretceller, der have større Tværmaal end det omgivende Parenkym; inden for Sekretcellerne forekomme Bastceller, enkeltvis liggende eller i smaa Grupper. Sekundærbarken har 1—3-rækkede Marvstraaler og oftest talrige meget tykvæggede, porede Bastceller med tydelig Lagdeling. Især i Sekundærbarken findes Krystalsandceller, desuden Krystalstjerner, sjældnere Enkeltkrystaller. I de øvrige Parenkymceller ses smaa kornet Stivelse, der delvis er sammensatte Korn med fra 2—4 Delkorn. Parenkymets Vægge ere rødbrune. Paa Længdesnit og i Pulveret vise Bastcellerne sig korte, som Regel under 2 Mm.; de ere mere eller mindre regelmæssigt stump tilspidsede.

I Barken af nogle Cinchona-Arter forekommer der Stenceller.

Paa Bark af ældre Axedele kunne større eller mindre Partier afstødes ved Dannelse af Skorpebark.

Alkaloidindholdet prøves paa følgende Maade:

25 Grm. af den pulveriserede Bark rystes stærkt med 25 Grm. Vinaand, 15 Grm. Ammoniakvand og 200 Grm. Æter i en vel tilproppet 400 Ccm.s Medicinflaske. Flasken henstilles, omrystes jævnlig, og den næste Dag frafiltreres Opløsningen hurtigt paa et køligt Sted. Af Filtratet bringes 150 Grm. (svarende til omtrent 15,5 Grm. Bark) i en Kogeflaske; Æteren afdestilleres; den tilbageblevne Rest gøres stærkt sur med normal Svovlsyre, og efter Tilsætning af 20 Grm. Vand bortdampes Vinaanden. Efter Afkøling filtreres Vædsken fra det afsatte Bundfald, som udvadskes med lidt Vand.

Paa denne Maade tilberedes 2 Portioner: «I» og «II», som behandles videre saaledes:

«I» gøres stærkt alkalisk med Natriumhydroxydopløsning, og efter nogle Timers Henstand samles Bundfaldet paa et ved 100° tørret og derpaa vejjet Filter, udvadskes og tørres ved 100° til konstant Vægt. Bundfaldets Vægt skal da mindst udgøre 0,60 Grm., hvilket svarer til omtrent 4 % Alkaloider.

«II» neutraliseres under Opvarmning til Kogning forsigtigt med fortyndet Natriumhydroxydopløsning og fældes endnu varm med en Opløsning af 2 Grm. Seignettesalt i 5 Ccm. Vand. Efter Afkøling og Henstand frafiltreres det udskilte Bundfald, det vadskes med lidt Vand og sprøjtes derpaa ned i en Flaske, hvori det sønderdeles med et passende Overskud af Natriumhydroxydopløsning. Dernæst tilsættes 30 Ccm. Æter, og efter stærk Rystning og $\frac{1}{2}$ Times Henstand fraskilles Æteren. Man udryster endnu 2 Gange, hver Gang med 7 Ccm. Æter, som ligeledes fraskilles. Til de samlede Æterudtræk sættes 2 Ccm. normal Svovlsyre og 30 Ccm. Vand. Æteren afdestilleres, og til den vandige Rest sættes 50 Ccm. mættet Ammoniumoxalatopløsning. Efter Opvarmning til Kogning neutraliseres med Ammoniakvand. Det efter Henstand i

Kulden udskilte Kininoxalat frafiltreres paa et ved 100° tørret og derpaa vejet Filter, vadskes med 50 Ccm. koldt Vand og tørres til konstant Vægt. Bundfaldet skal da mindst veje 0,15 Grm., hvilket svarer til omtrent 1 % Kinin.

Cortex Cinnamomi Ceylanici.

Ceylon-Kanel.

Cinnamomum Ceylanicum Breyne. — Lauraceae.

Sammenrullede, indtil 0,5 Mm. tykke Barkstykker, der i et Antal af 4—10 ere stukne ind i hverandre til omtrent meterlange Smaabundter. Barkstykkernes lyst brunlige og matte Yderflade har retlinede eller bølgede, lyse Længdestriber. Inderfladen er sribet og noget mørkere brunlig. Brudfladen er korttrævlet.

Lugter stærkt og smager stærkt aromatisk, lidt sødligt og brændende.

Tværsnit viser mod Ydersiden en blandet Sklerenkymring af tangentialt eller radiale strakte Stenceller, der gennemgaaende ere ensartet fortykkede. Paa Ringens Yderside ses primære Bastbundter og Rester af Primærbarkens Parenkym. Sekundærbarken har 1—2-rækkede Marvstraaler; det mellemliggende Siparenkym og de ydre sammenfaldne Sistrænge have rødbrune Vægge. I Sekundærbarken findes Sekretceller med Indhold af æterisk Olie og Slim og desuden enkeltvis liggende eller smaa Grupper af tykvæggede Bastceller. Parenkymet indeholder smaa kornet Stivelse, hvorimellem sammensatte Korn med 2—4 Delkorn. Enkeltkornene ere indtil 0,008 Mm. i Diameter. Især i Marvstraalerne findes prismatiske

eller sjældnere tavleformede Enkeltkrystaller. Bastcellerne ere korte, i Regelen betydeligt under 1 Mm.; de ere fint porede og have lidet iøjnefaldende Lagdeling.

Cortex Condurango.

Kondurangobark.

Marsdenia Condurango Reichenbach fil. —
Asclepiadaceae.

Sammenrullede og lette, undertiden bøjede Barkstykker, der ere 1—6 Mm. tykke. Yderfladen er fra glat til længdefuret, eller ved Dannelse af Skorpebark ujævn og vortet, af graalig til brunlig Farve, ofte besat med Laver. Inderfladen er lys graabrun og groft sribet. Brudfladen viser en Yderbark, der især paa tyndere Stykker er langtrævlet, og en Inderbark, som, især paa tykkere Stykker, viser mørkere farvede, glinsende Korn og fine radiære Striber.

Smager bittert.

Under den tyndvæggede Kork ses paa Tværnit faa Lag Fellodermceller, der indeholde Enkeltkrystaller. Primærbarkens ydre Cellelag ere noget tykvæggede; i dens inderste Del findes Bastceller enkeltvis liggende eller i Grupper. Sekundærbarken har 1-, sjældnere 2-rækkede Marvstraaler og i den ydre Del Grupper af gullige Stenceller. Barken har tykvæggede Mælkeceller og talrige Stivelsekorn, der delvis ere sammensatte. I Marvstraalerne og en Del af Primærbarkens Celler findes Krystalstjerner. Paa Længdesnit vise Bastbundterne sig gentagne Gange knæbøjede. De uforveddede Bastceller

ere tilspidsede og tykvæggede med tydelige Porer og Lagdeling.

Et koldt tilberedt, vandigt Udtræk (1 + 5) bliver ved Opvarmning til Kogning uklart og afsætter et graaligt Bundfald; efter Afkøling bliver Udtrækket næsten klart.

Cortex Frangulae.

Tørstetræbark.

Rhamnus Frangula L. — Rhamnaceae.

Sammenrullede, indtil 1 Mm. tykke Barkstykker. Yderfladen er brunlig til graabrun, glat eller noget længderynket og forsynet med kredsrunde eller hyppigere tværstrakte, graalige Korkporer. Inderfladen er rødbrun og fint længdestribet. Brudet er brunligt med trævlet Inderbark. Snitfladen er inden for den rødbrune Kork grønliggul. Vædes Inder- eller Snitfladen med Kalkvand eller med Alkalier eller med Svovlsyre, antager den en dyb rød Farve.

Smager slimet, noget bittert; farver Spyttet gult.

Den tyndvæggede, mangelagede Kork indeholder rødbrunt Farvestof. I Primærbarken ere de yderste Cellelag noget tykvæggede; inden for disse kan i yngre Bark findes Grupper af Slimceller. Sekundærbarken har 1—2-, sjældent 3-rækkede Marvstraaler og flere Lag tangentialt strakte Grupper af tykvæggede Bastceller; hver Gruppe omgives af Krystalkammerceller med Enkeltkrystaller. Spredt i Primær- og Sekundærbarkens Parenkym findes talrige Krystalstjerner og faa Enkeltkrystaller, desuden smaakornet

Stivelse og rødgult Farvestof, der opløses af Vand og farver Bastcellerne stærkt gule.

Tørstetræbark skal være lagret mindst 1 Aar, forinden den benyttes.

Cortex Granati.

Granatbark.

Punica Granatum L. — Myrtaceae.

Flade eller rendeformede til sammenrullede Barkstykker af overjordiske Axedele og Roden. De ere fra knap 1 til 3 Mm. tykke og indtil 10 Ctm. lange. Den graalige til graabrune Yderflade er paa tynde Stykker fra glat til furet og forsynet med Korkporer; paa tykkere Stykker mere ujævn og uensartet i Farve og ofte besat med Laver. Inderfladen er gullig til gulbrun, fint stribet. Den mørkere, indtil rødbrune Rodbark har i Regelen dybe Ar. Brudfladen er gullig eller grønliggul, næsten glat; den viser under Lupen fine radiære og tangentielle Striber. Vædet med Kalkvand farves Brudfladen gul.

Smager sammensnerpende, lidt bittert; farver Spytet gult.

Under Korken, hvis Celler have fortykkede og porrede Indervægge, følger Felloderm og derefter Primærbark, der paa lidt ældre Stykker helt eller delvis er afstødt. Sekundærbarken har tæt paa hverandre følgende 1-, sjældnere 2-rækkede Marvstraaler; det mellemliggende Væv viser tangentielle Lag af Celler med Krystalstjerner, der i regelmæssigt og tæt Skifte afvexle med Lag af Si-

streng og stivelseførende Parenkym. Stivelse findes tilige i Marvstraaler og Yderbark; den er smaa-kornet og bestaar delvis af sammensatte Korn med faa Delkorn. Enkeltkrystaller forekomme i mindre Antal. Saavel i Yder- som i Inderbark kan der forekomme Stenceller med tydelige Porer og Lagdeling.

Skal, saa vidt muligt, være fri for Ved.

Cortex Quillajae.

Kvillajabark.

Quillaja saponaria Molina. — Rosaceae.

Flade og afskallede, indtil 8 Mm. tykke Barkstykker af forskellig Længde og Bredde. Yderfladen er hvidlig til gulhvid. Den gulhvide Inderflade er glat og fint stribet. Brudfladen er splintret. Paa Snitfladen ses under Lupen fine radiære og bredere hvide, tangentiale Striber, der lagvis afvexle med gulligt farvede; mod stærkt Lys ses talrige hvide Prikker. Barken er tilbøjelig til at spaltes lagvis.

Smager skarpt og slimet, noget brændende og bittert.

Barken bestaar udelukkende af Sekundærbark. Mellem Marvstraalerne, der ere 2—5-, hyppigst 3—4-rækkede, ses i regelmæssigt Skifte Sivæv og tykvæggede Bastceller i Grupper, som mere eller mindre fuldstændigt udfylde Rummene mellem Marvstraalerne. Nogle Celler blandt Siparenkym og Marvstraaler ere skleroserede. I Parenkymet findes smaa-kornet Stivelse som Enkeltkorn og sammensatte Korn med faa Delkorn, desuden talrige store, prismatiske Enkeltkrystaller og faa Krystalstjerner.

Paa Længdesnit og i Pulveret ses Basten delvis dannet af svagere til stærkere krummede Celler, hvis Omrids i øvrigt kan vise Udbugtninger og Indsnævringer. Bastcellerne ere tilspidsede, stumpe eller udrandede.

Den yderste brune Del af Barken, der i Parenkymet indeholder rødbrunt Farvestof og smager mindre udpræget, skal, saa vidt muligt, være fjernet.

Cortex Rhamni Purshianae.

Purshianabark. „Casara sagrada“.

Rhamnus Purshiana D. C. — Rhamnaceae.

Flade eller sammenrullede Barkstykker, der ere 1—4 Mm. tykke. Yderfladen er brunlig eller graalig, glat eller tværridset, undertiden besat med Laver. Inderfladen er lysere eller mørkere rødbrun, fint længdestribet. Brudfladen er lys brunlig med trævlet Inderbark. Snitfladen er grønliggul til grønligbrun, paa tykkere Stykker lysere og tydeligt kornet i den ydre Del. Vædes Snitfladen med Kalkvand, med Alkalier eller med Svovlsyre, antager den en dyb, rød Farve.

Lugter svagt, ejendommeligt, smager bittert.

Den flerlagede, tyndvæggede Kork indeholder rødbrunt Farvestof. I Primærbarken ere de yderste Cellelag mere tykvæggede end de indre; hist og her ses Rester af Slimceller. Grupper af Stenceller, omgivne af Celler med Enkeltkrystaller eller Stjerner, findes i Primærbarken og i den ydre Del af Sekundærbarken; denne har 2—5-, oftest 3-rækkede Marvstraaler og flere Lag tangentialt strakte Grupper af tykvæggede Bastceller; hver Gruppe omgives

af Krystalkammerceller med Enkeltkrystaller. Spredt i Primær- og Sekundærbarken findes talrige Krystalstjerner og nogle Enkeltkrystaller, desuden smaa kornet Stivelse og rødgult Farvestof, der opløses af Vand og farver Bast- og Stenceller stærkt gule.

Skal være lagret mindst 1 Aar, forinden den benyttes.

Decocta.

Dekokter.

Dekokter ere Planteudtræk, som oftest fremstillede ved Kogning med destilleret Vand alene.

Hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskrevet, er Følgende at iagttage:

Substanserne skæres eller knuses, hvorefter de, tilføjede med en tilstrækkelig Mængde kogende Vand, kommes i en Bøsse af Tin, fortinnet Kobber eller Porcelæn, forsynet med et godt sluttende Laag. Efter at Substanserne og det paahældte Vand ere vel blandede, tillukkes Bøssen og hensættes paa Vandbad, der holdes i Kog i en halv Time. Derpaa koleres den endnu varme Masse og presses. Man maa ikke tilsætte en større Mængde Vand, end der udfordres for at tilberede den foreskrevne Dekoktmængde. Dersom Dekoktmængden skulde blive for ringe, blandes den udpressede Rest med saa meget kogende Vand, at efter fornyet Udpresning det Manglende erstattes. Derefter hensættes den samlede Vædske i nogen Tid til Bundfældning og dekanteres.

Af 1 Del Substans tilberedes 10 Dele Dekokt, men